

Evra 7

– Ahmet Erbey · 02 Mayıs 2012

Ben aynı şehirde
Bıraktığın aynı yerdeyim,
Karanlık bir sıkıntı gözlerimde
Gidişini resmederken hayallerim.
Hadi gel Evra!
Sahi orda mısın?
Ayaz nefesleri olan kentin,
Küflü istasyon oturaklarında,
Son seferini bekliyorsun trenin,
Sahi gerçekten gelecek misin?
Ve bir bakmışsın
Bir akşamüzeri,
Y/anarken parmak uçlarında adı saklı meleğin
Karpuz çekirdeği tadında sevmişken ölümü,
gel.
Gel
Nedensiz olsun gelişlerin
Yüreğimde kırık hayaller
Cebimde yırtık anılar,
Yamalanmış gönül hırkası gibiyim..
Demode olmuş düşlerim yol kenarında,
Uçan kuşlardan sahiplenmelerini istiyorum,
Özgürlüğü avuçlarındaki hislerime...
Seslenirken çığlık çığığa karanlığa
Bitirmek üzereyim son sigaramı da hadi gel
K/ayıpsa K/ayıp
Kandırmalarım kendime
Beklediğim son tren gelmek üzere neredesin...

Sahi orda mısın Evra?
Hani dalından aşk topladığımız,
Meyve ağaçlarının çiçek açmayan yapraklarında,
Gölgesinde serinlediğimiz güneşin kenti de misin?
Üşüyor musun?
Isıtsın mı seni eskisi gibi tebessümlerim,

Sahi gerçekten gelecek misin?

...

Geleceksen martılar göndereyim sana
Yedi katında göğün yer açtım umutlarına
Seferler düzenledim yollarına.

Hadi gel!

Bitmeden bu ömür, tükenmeden bu nefes gel...

Gel ki...

Yedi mevsim bayram etsin gözlerim,

Gel ki yeşersin yeniden filizlerim...

Ve gel ki artık hayallerde değil de

Seni sende seveyim Evra!

Seni sen de seveyim...